

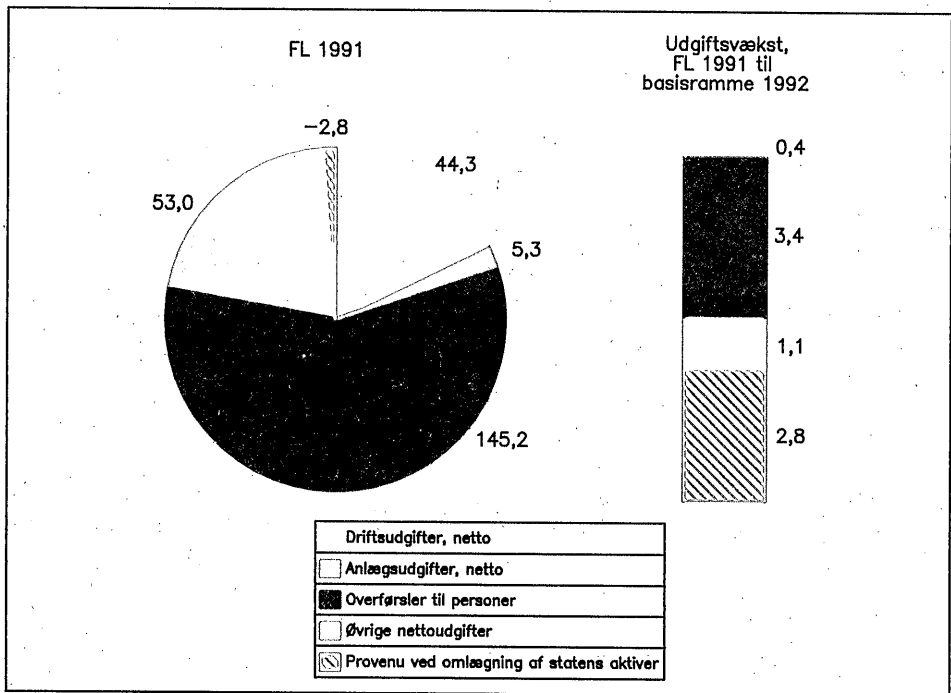
udgifter ville have udviklet sig, dersom der *ikke* blev gennemført yderligere besparelser.

Basisrammen for 1992 kan skønnes at være 7,7 mia.kr. større end det reale niveau for totalrammeudgifterne på finansloven for 1991.

Da den udgiftspolitiske målsætning betyder uændrede udgifter fra 1991 til 1992 - svarende til et måltal på 245 mia.kr. - kan der således beregnes et samlet sparekrav i 1992 på 7,7 mia.kr.

I figur 2.3.2. fremgår årsagerne til sparekravet - fordelt på forskellige udgiftstyper.

Figur 2.3.2. Sparekravets årsager (mia.kr., 1992-priser)

Når der ses bort fra de allerede indbudgetterede produktivetsbesparelser udviser *driftsudgifterne* en mindre stigning på ca. 0,4 mia.kr. Dette kan fortrinsvis henføres til de ved aftalen om finansloven for 1991 afsatte midler til en øget uddannelses- og aktiveringsindsats. Produktivetsbesparelserne på ca. 1,5 mia.kr. mere end opvejer denne stigning, således at driftsudgifternes andel af de samlede udgifter fortsat falder.